

μάθημα για το HSC το οποίο και με βοήθησε αφάνταστα! Το σχολείο του Αγίου Σπυρίδωνα, στο οποίο και φοιτώ, προσφέρει ένα προβάδισμα σε μαθητές που διδάσκονται Ελληνικά ώστε να γράψουν τις HSC εξετάσεις των Ελληνικών τους κατά τη διάρκεια της Δευτέρας Λυκείου αντί της Τρίτης. Έτσι, κατάφερα να εξασφαλίσω τρεις από τις δέκα μονάδες του HSC που απαιτούνται στο τέλος του Λυκείου πριν από ο,τιδήποτε άλλο μάθημα, στο τέλος της Β΄ Λυκείου! Επομένως, τώρα που ξεκίνησα την Τρίτη Λυκείου, αισθάνομαι ανακούφιση διότι έχω λιγότερες μαθησιακές υποχρεώσεις. Επιπλέον, αφού έχω κάνει πρόσφατα τις εξετάσεις των Ελληνικών, είμαι πιο προετοιμασμένη για το τί κανόνες πρέπει να ακολουθήσω κατά τη διάρκεια των εξετάσεων και για το πώς να ελέγχω και να διαχειρίζομαι το άγχος των τελικών εξετάσεων.

Πέρα από τα παραπάνω πλεονεκτήματα, κατάφερα να κάνω καινούργιες φίλιες με παιδιά στην ηλικία μου που μιλάνε τη γλώσσα,

και να τιμήσω τις Ελληνικές μου ρίζες. Αυτό όμως μπορεί να συμβεί όχι μόνο κατ'ανάγκη με τα Ελληνικά, αλλά και με οποιαδήποτε άλλη γλώσσα.

Με βάση αυτά που σας είπα, πιστεύω πως οι ξένες γλώσσες μας ανοίγουν περισσότερες «πύλες» ευκαιριών στη ζωή μας. Όσοι μαθητές διαβάζετε αυτό το άρθρο μη διστάσετε να επιλέξετε κάποια γλώσσα για τις τελικές σας εξετάσεις. Είμαι σίγουρη πως μια μέρα θα διαπιστώσετε τα πλεονεκτήματα μιας τέτοιας επιλογής.

Το Κολλέγιο του Αγίου Σπυρίδωνα έχει ετήσιες παραστάσεις θεάτρου και μάλιστα όχι μόνο στα Αγγλικά αλλά και στα Ελληνικά. Ποια η γνώμη σας γι' αυτό και τι εμπειρίες αποκομίσατε;

Το ελληνικό θέατρο στο Κολλέγιο

του Αγίου Σπυρίδωνα και γενικά οι καλλιτεχνικές του εκδηλώσεις όπως αυτή που έχει τίτλο «SHOWCASE» υπήρξαν για μένα οι ωραιότερες εμπειρίες, οι ωραιότερες στιγμές της σύντομης σχολικής μου ζωής στο κολλέγιο. Βλέπετε, εγώ πήγαινα σε άλλο κολλέγιο μέχρι το τέλος της Α΄ Λυκείου κι επειδή δεν μπορούσα να παρακολουθήσω τα μαθήματα, τα οποία είχα επιλέξει στο σχολείο μου, ήρθα αναγκαστικά στο Κολλέγιο του Αγίου Σπυρίδωνα. Για να είμαι ειλικρινής, αυτά τα δύο τελευταία χρόνια θα μου μείνουν αξέχαστα για πάντα. Δεν θα αναφερθώ στο μάθημα των Ελληνικών που είχα επιλέξει και στο καταπληκτικό κλίμα της τάξης μας, που οφείλεται εξίσου στους φιλικούς, ευγενικούς, εργατικούς και ευθείς συμμαθητές μου που με αγκάλιασαν αμέσως και με έκαναν να νιώθω σαν «παλιός» συμμαθητής, αλλά και στην αξιαγάπητη καθηγήτρια των Ελληνικών, που κάθε Τετάρτη απόγευμα όταν είχαμε Ελληνικά προχωρημένα από τις 3-5, φρόντιζε ακόμη και να μας ταΐζει >>>>

